

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συντάττειται υπό τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ

Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ.φρ.χρ. 0,15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθῆναις

Ὁδὸς Ἀδύλου, 117, ἐναντὶ Χρυσοσπηλαιωτικῆς

Περίοδος Β'.—Τόμ. 6ος.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 3 Ἰουλίου 1899

Ἔτος 21ον.—Ἀριθ. 28

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 217)

Μολοντί ἡ ἀτμοσφαῖρα δὲν ἦτο καὶ πολὺ ψυχρά, ὁ Ρενῶ φαίνεται ὅτι εἶχε συναχωθῇ. . . διότι κύψας πρὸς τὸν σωρὸν τῶν δειμάτων, ἤρχισε νὰ πταρνίζεταί ἐπανειλημμένως. Ἀλλ' οἱ δύο εὐγενεῖς ἦσαν τόσον ἀπασχολημένοι, ὥστε οὔτε κἀν ἐσκέφθησαν νὰ τοῦ προσφέρουν καμμίαν καραμέλαν.

Ἡ χαρὰ κάμνει τὸν ἄνθρωπον ἐγώστην κάποτε!

Οἱ τρεῖς ἄνδρες διεκρίνοντο καθαρὰ τώρα: ὁ μὲν Ρογῆρος εἰς τὸ τιμόνι, ὁ δὲ Παπαρίγκος καὶ ὁ Λαδουρέκος εἰς τὰ κουπιά.

Ἡ μικρὰ λέμβος ἐπὶ τέλους προσήγγισεν.

Ὁ Λαδουρέκος ἐπέρασε τὸ σχοινὶ τῆς λέμβου ἀπὸ τὴν δεξιάν του κρηπίδωκος, ἐνευσεν εἰς τὸν ἱππότην καὶ τὸν Παλουάξον νὰ σιωπήσουν, καὶ μὲ ἐν πῆδημα εὐρέθη ἔξω.

Ὁ Ρενῶ εἶχεν ἐξαφανισθῇ

Μὴ βλέπων τίποτε ὑποπτον, ὁ πεζοναύτης ἐκτύπησεν ἐλαφρῶς τὰς παλάμας του.

Πάραυτα ὁ Παπαρίγκος καὶ ὁ Ρογῆρος ἐσπευσαν πρὸς συνάντησίν του, πηδίσαντες μὲ θυμωμένην εὐλογισίαν εἰς τὴν ξηράν.

Ὁ Ρογῆρος ἠτοιμάζετο νὰ ριφθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ θεοῦ του, ὅτε δῶν σύριγμα ἠκούσθη αἶνης.

Μὲ τὸ σύνθημα αὐτό, δέκα ἄνδρες μετὰ τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Ρενῶ ὤρμησαν, κρατοῦντες πελωρίας μαχαίρας, κατὰ τὸν πεζοναυτῶν.

—Ὡχ! ἐβρυχήθη ὁ Παπαρίγκος.

Μὰς ἐτρακάρισαν. Κουράγιο, παιδιά!

Καὶ λέγων ταῦτα, ἤρπασεν ἀπὸ τὴν αἰσὴν ἓνα τῶν κακούργων καὶ τὸν ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν· στραφεὶς κατόπι πρὸς ἓνα ἄλλον, τὸν ἤρπασεν ἀπὸ τοῦ πύδαος, καὶ μεταχειριζόμενος αὐτὸν ὡς ζωτανὸν ρόπαλον, ἔθραυσε τὴν κεφαλὴν ἐνὸς τρίτου, ὁ ὁποῖος ἤρχισε νὰ ῥίπτεται δριμύτατα.

Ὁ Λαδουρέκος, εἰς τὴν σύγχυσιν τῆς βιαίας αὐτῆς συγκρούσεως, εἶχε πέσει κάτω μὲ τὰ γόνατα, ἀλλ' ἀνηγέρθη ἁμέσως, ἤρπασε τὴν κώπην καὶ μὲ ἐν κτύπημα ἐσχισεν εἰς δύο τὴν κεφαλὴν ἐνὸς ἐκ τῶν κακούργων, λέγων πρὸς αὐτὸν μὲ τήνσυνήθη του ἀρέλειαν:

—Αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη μου!

Ὁ ἱππότης καὶ ὁ Παλουάξος δὲν ἐπρόφθασαν κἀν νάμυνθοῦν· τέσσαρες ἐκ τῶν κακούργων τοὺς ἔρριψαν κάτω καὶ τοὺς ἐδέσμευσαν εἰς τὴν στιγμήν.

Ὁ Ρογῆρος ἐπάλασε γενναϊότατα καὶ αὐτὸς· ἀλλ' ἐνῶ μὲ ἐν κτύπημα τοῦ ναυτικοῦ ἐγχειριδίου του εἶχε καταστήσῃ ἓνα ἐκ τῶν ἀντιπάλων ἀνίκανον νὰ προσφέρῃ οἰανδήποτε ὑπηρεσίαν πρὸς τοὺς συνενόχους του, ὁ Ρενῶ καὶ ὁ Παῦλος κατέλαβον προδοτικῶς τὰ νῶτά του.

Ὁ Ρενῶ ὕψωνε μακρὰν αἰχμηρὰν μάχαιραν, ἐτοιμὸς τὰ τὴν καταφέρειν καιρίως, ὅτε ἔξαφνα μία φοβερὴ μπαστουνίχ τοῦ ἐπέταξε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ταυτοχρόνως βροντερὰ φωνὴ ἠκούσθη:

—Σταθῆτε γιὰ τὸ Θεό!

Ὁ Ρενῶ ἐστράφη ἔξω φρενῶν ἀπὸ τὴν λύσσαν του.

Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἶχε παρέμβῃ εἰς τὸσον ἀκατάλληλον στιγμήν, διὰ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ του, ἦτο ἀπλοῦστατα ὁ κ. Μπρόουν.

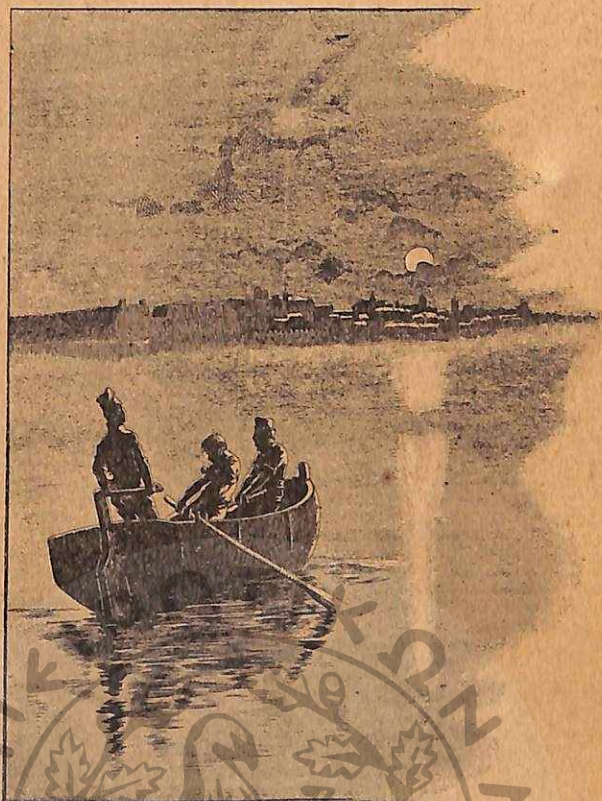
Οἱ κακούργοι, ἐκστατικοὶ ἀπὸ τὸ ἀπροσδόκητον, καὶ ἀπογοητευμένοι ὀλίγον ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν τῶν Γάλλων πεζοναυτῶν, ὑπεχώρησαν πρὸς στιγμήν.

Ὅσον στιγμιαίος καὶ ἂν ἦτο ὁμοῦς ὁ δισταγμὸς τῶν αὐτῶν, ἔδωκε καιρὸν εἰς τὸν Παπαρίγκον νὰ σηκώσῃ τὸν Ρογῆρον μὲ τοὺς ἥρακλείους βραχίονάς του

καὶ νὰ τὸν ρίψῃ μετὰ εἰς τὴν λέμβον:

—Ἐλα, ἔστη βάρεκα, ἔστη βάρεκα! ἐφώναξε ταυτοχρόνως πρὸς τὸν Λαδουρέκον.

Ὁ πεζοναύτης ἐπήδησεν εἰς τὴν λέμβον μαζί μὲ τοὺς συντρόφους, ἐκίψε τὸ σχοινίον μὲ τὸ μαχζήρι του, ἀπώθησε

Οἱ τρεῖς ἄνδρες διεκρίνοντο καθαρὰ. . .

τὸ ἐφολικὸν καὶ ἤρχισε νὰ κωπηλατῇ μὲ δύναμιν.

Ὁ Παπαρίγκος δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν βοηθήσῃ, διότι ἔπρεπε νὰ συγκρατῇ τὸν Ρογῆρον, ὁ ὁποῖος ἐπέμενε νὰ ριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ μεταβῇ πρὸς συνάντησιν τοῦ θεοῦ του.

—Μούτσο, παιδί μου, ἄδικα πολεμᾷς νὰ μου φύγῃς. Τί θὰ τοῦ κάμῃς τοῦ θεοῦ σου μαναχός σου;

—Ἀφῆσέ με, Παπαρίγκο μου, ἄφησέ

ΤΗ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ ΛΗΓΕΙ Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

της έγγραφης εις τὸν νέον τόμον της «Βιβλιοθήκης»
τὸ ἔξοχον μυθιστόρημα τοῦ HENRI MALIN

"ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ"

Σπεύδον νὰ ἐγγραφῶν εἰς τὸ «ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ» διὰ νὰ προβάσῃ τὴν προθεσίαν.

Τιμᾶται διὰ τοὺς Συνδρομητάς: Ἀδελφ. 3,50 — Χρυσόδ. 5,50.

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ANDRÉ LAURIE]

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 222)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

ΤΟ ΧΡΥΣΟΦΥΞΙΟΝ — Ο ΓΟΛΙΑΘ ΚΑΙ Ο ΡΙΝΟΚΕΡΟΣ

Ἐλευθεροί! ἔλευθεροί! Μία ὥρα φρενητώδους δρόμου εἶχε παρέλθῃ, καὶ οἱ φυγάδες δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσουν ἀκόμη, ὅτι ἡ ἀπελευθέρωσις των ἦτο πραγματικότητα. Ἐνόμιζαν ὅτι ὄνειρεύοντα.

Καὶ δὲν εἶχον ἄδικον! Τὸ πρῶγμα ἐκαταντούσεν ἀπίστευτον· ἄλλως τε χρειάζεται καιρὸς διὰ νὰ ἐξοικειωθῇ κανεὶς εἰς μίαν τὸσον ἀπότομον μεταβολὴν τῆς καταστάσεώς του.

Περίξ τοῦ ἐλέφαντος καὶ τοῦ πενταπλοῦ φορτίου του, τὸ πᾶν εἶχε μεταβληθῇ τώρα. Ἐξελθόντες ἀπὸ τὸ βραχώδες ἐνδιαίτημα τῶν νανῶν, εὐρίσκοντο ἡδὴ ἐντὸς συνδένδρου χώρου, ἐκτετατομένου πρὸς ἀνατολάς. Ὁ ἐλέφας ἐβάδιζε τώρα μετ' ἡρεμίας βῆμα. Ἡ αὐγὴ ἤρχισε μάλιστα νὰ ροδίζῃ εἰς τὸν ὀρίζοντα. Περὶ τὰ τεσσαράκοντα χιλιόμετρα ἐχώριζαν τοὺς λευκοὺς ἀπὸ τοὺς δημίους των, καὶ οὐδὲν σημεῖον καταδιώξεως ἐφαίνετο ὀπισθεν των. Ἡ σελήνη ἔλουεν ἀκόμη μετ' εἰρηνικὴν τῆς φῶς τοὺς σφαδας, καὶ τοὺς ἐβοήθει νὰ διέλθουν ἐν πλατῷ παραποτάμιον, τὸ ὅπου ὁ Γολιάθ ἐπέρασεν ἀδιστακτικῶς κολυμβῶν. Ἡ δεσποινὶς Μισσσί, τώρα ὅτε κατεῖχεν ὅλους ἡ εὐτυχία τῆς ἀσφαλτοῦς ἀπολυτρώσεως, ἐπρότεινε νὰ στείλουν ἕνα μύνημα φιλικὸν νοερὸν μύνημα ἀδελφικῆς συμπαθείας πρὸς τοὺς ἀτυχεῖς μαύρους, τῶν ὁποίων οἱ ἀποχαιρετισμοὶ ἀντήρουν ἀκόμη εἰς τὰ ὦτα της:

«Οἱ καίμενοι! Οἱ δυστυχισμένοι ἄνθρωποι!... εἶπε μετ' ἀδύνατον εἰς τοὺς ὀρθαλμούς. Πῶς ἤθελα νὰ τοὺς ἐπερνα ὅλους

μαζί μας! Εἶνε φοδερὸν νὰ τοὺς ἀρίνη κανεὶς εἰς τὰ χεῖρα τῶν θηρίων αὐτῶν!...

— Ἀλλοίμονοι! Δὲν εἰμποροῦμεν νὰ κάμωμεν τίποτε δι' αὐτοὺς, εἶπεν ὁ Γεράρδος. Ἐκατομύρια σὰν αὐτοὺς ὑποφέρουν τὰ ἴδια εἰς τὴν γῆν αὐτὴν τῆς δουλείας καὶ τῆς κτηνώδους βίης. Ἐδῶ ἀλήθεια ὁ ἄνθρωπος εἶνε ὁ λύκος καὶ ἡ τίγρις τοῦ ἀνθρώπου.

— Πρέπει νὰ το πάρτε ἀπόφασι, κυρία Κοραλία, προσέθεσε φιλοσορικῶς ὁ Λεγκέν. Ἡ θέσις τῶν μαύρων δὲν θὰ ἐκαλλιτέρευε καθόλου, καὶ ἂν ἐμέναιμε μαζί τους. Δοῦλοι καὶ πάλι δοῦλοι!

— Βεβαίως, εἶπεν ἡ Μαργαρόνα. Εἶσαι πολὺ καλὴ, μικρούλα μου. Νομίζεις ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ τοὺς ἀρίσης. Μὰ τί ἤθελες νὰ κάμωμεν; Ἄν εἴχαμε τοῦλάχιστο ἕως τῆς διαθέσεώς μας κενά σιδηρόδρομον, μπορούσαμε νὰ τοὺς πάρωμε μαζί. Ὁ καλὸς μας ὁ Γολιάθ ἦς καθὼς βλέπεις, μόλις σηκώνει ἐμᾶς τοὺς πέντε.

— Ἐχeis δίκαιον, Μαργαρόνα, εἶπεν ἡ δεσποινὶς Μισσσί, ἀναστενάσσουσα. Ὅσον συλλογίζομαι ὅμως αὐτοὺς τοὺς δυστυχισμένους τοὺς μαύρους, δὲν εἰμπορὼ νὰ χαρῶ ὅπως πρέπει τὴν ἐλευθερίαν μας.

— Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ὁ Γολιάθ οὔτε μισὸν παραπάνω δὲν θὰ ἠμπορούσε νὰ σηκώσῃ, ἀνέκραξεν ὁ Γεράρδος γελῶν, διὰ νὰ διασκεδάσῃ τὴν θλίψιν τῆς ἀδελφῆς του. Ἡ Κοραλία, ἡ Λίνα καὶ ἐγώ, ὅσον καὶ νὰ πῆς, περνοῦμε γιὰ ἐλαφρὸν ἱππικὸ. Ὁ Λεγκέν ὅμως ζυγίζει μοναχὸς του 150 λίτρες. Ἄμὲ σὺ; Μαργαρόνα, πόσος; Ἀπάνω κάτω πᾶς ἐκατὸ κοιλὰ; ἢ ὄχι;

— Ἐκατὸ κοιλὰ!... Βέβαια ἐκατὸ κοιλὰ!... Σωστά... Τί λόγος, καλέ!

— Βέβαια. Πρὶν φύγωμε ἀκόμη ἤσαν ἀρκετὰ πεινῶν, γυναικάρα, ποὺ λείπει ὁ λόγος. Ὁ καθὼς ἀέρας ἀπὸ τότε

σὲ ὠρέλησε, ἂν εἰμπορεῖς νὰ πῆς ὄχι! Ὅσο καὶ νὰ εἶνε, ἂν ἐπῆγαινε τότε ἐβδομῆντα κοιλὰ, τώρα πηγαίνει ἐκατὸ σίγουρα, καὶ ἂν ἐξακολουθῆσαι νὰ παχαίνεις ἔτσι, σὲ λίγο ὁ Γολιάθ δὲν θὰ σε βαστάῃ πιά.

— Ὁ Γολιάθς εἶνε καλλίτερος ἀπὸ σένα καὶ μ' ἀγαπάει! εἶπεν ἡ Μαργαρόνα, μετ' ἄφρον παιδικὸν γέλιο. Παληόπαιδο! Ὅλο νὰ χωρατεύῃς θέλεις. Καὶ ἔστου λύκου τὸ στόμα νὰ βρεθῇ, ποὺ λείπει ὁ λόγος, δὲν θάφισες τὰ χωρατά! Κκαὶ εἶνε τὰ ψέμματα ὅμως. Δὲν μοὺ λές, ποὺ πηγαίνομε τώρα;

— Πρὸς νότον πάντοτε. Δὲν πῆρες εἰδήσι ἀκόμη, εἶπεν ὁ Γεράρδος. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως, ἔξεραι ὁ Γολιάθ ποὺ μας πάει. Γνωρίζει καλλίτερα μὰς τὸν δρόμον. Ἀρρῶν τον λοιπὸν νὰ πηγαίνη.

— Ὅχι ἔλεγε κανεὶς πῶς καταλαβαίνει, ὅτι ἔχομεν ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτὸν τὴν σωτηρίαν μας, παρετήρησεν ἡ Κοραλία. Εἰδότε τί γύρους ποὺ κόνει! Πότε ἔχομε τὸ φεγγάρι δεξιὰ μας καὶ πότε ἀριστερὰ. Στὴν ἀρχὴ δὲν ἐννοοῦσα καὶ ἐγὼ διατὶ ἀλλάζει δρόμον κάθε στιγμή καὶ ζητεῖ πάντα νὰ περιπατῇ δίπλα ἐστὶ ποταμάκια. Φαίνεται ὅμως πῶς το κάμνει ἐπιτηδες γιὰ νὰ μπερδέψῃ τὰ ἔχνημας. Τὸ καίμενο τὸ ζῶον, τί καλὸς φίλος ποὺ εἶνε.

— Τὸ παρετήρησα καὶ ἐγὼ πρὸ ὀλίγου, εἶπεν ὁ Γεράρδος. Ἡ φρόνησις τοῦ ζῴου αὐτοῦ εἶνε ἀξιοθαύμαστος!

Τῶ ὄντι, ὁ ἐλέφας, μετ' ὁ μεγαλοπρεπὲς τοῦ βάδισμα, καταπατῶν τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ χόρτα, ἐλοξοδόρμει συχνά, ἐπέστρεψε πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἐπανήρχετο μετ' ἀποφασιστικῶς ἐλιγμούς, ὥς νὰ ἤθελε νὰ ποταπλάνη τοὺς ἀκολουθοῦντας τὰ ἔχνημας. Τὸ νέον τοῦτο δειγμὰ τῆς νοημοσύνης του τὸν καθίστα προσφιλέστερον καὶ πολυτιμώτερον εἰς τοὺς ἡρωῶς μας. Ἐὰν ἐλυτρώοντο ὀριστικῶς πλέον ἀπὸ τὴν ἀπαισίαν τυραννίας τοῦ Ρουράθου, θὰ το ἐχρῶστον εἰς τὸν Γολιάθ καὶ εἰς μόνον τὸν Γολιάθ.

Καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐβάδιε τοιοῦτοτρόπως. Ὅταν ἐξημέρωσεν, εὐρέθησαν πλησίον ἐνὸς ρυακίου, σκιαζομένου ἀπὸ βανανέας. Ὁ Γολιάθ ἐσταμάτησε. Κατὰ τὴν γνώμην του, φαίνεται, ἦτο κατάλληλος ἡ ὥρα καὶ ὁ τόπος πρὸς ἀνάπαυσιν.

Οἱ φυγάδες ἔρρηξαν χαρμόσυνον κραυγὴν. Κατέβησαν ἀπὸ τὴν ράχιν του καὶ ἤρχισαν νὰ τον ὠπεύουν καὶ νὰ τον εὐχαριστοῦν. Ἐκεῖνος ἔσσει τὴν οὐρὰν καὶ τὰ ὦτά του, εὐχαριστημένος. Ἐπὶ τῶν μικρῶν ζωηρῶν ὀφθαλμῶν του καὶ τῆς προϊστορικῆς μορφῆς του, ἐπλανᾶτο κατὰ τι ὥς μεδιάμα.

Ἐπειτα ἔδρεψαν ἀπὸ τὰ ἀγαπητὰ του ὀπωρικά καὶ τοὺς ἔδωκαν νὰ φάγῃ. Τὴν ἰδίαν τροφὴν συνεμερίσθησαν καὶ

ἐκεῖνοι πλήρεις χαρᾶς. Ἀπομακρυνέντες κατόπι πρὸς τὰς ὄχθας τοῦ ρυακίου, ἕκαστος χωριστά, ἔκαμαν τὴν τοῦ α λ έ τ α ν των καὶ ἀνεπαύθησαν ἐπὶ δύο ὥρας, χωρὶς νὰ δυνηθῶν ὅμως νὰ κλείσουν μάτι καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα. Ἡ χαρὰ των ἦτο ἀκράτητος. Ὁμιλοῦσαν, ἐγελούσαν, ἔλεγαν ἀστεῖα μετὰς των. Ἡ Κοραλία καὶ ἡ Λίνα ἐχόρευαν ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμόν των, καὶ ὁ καλὸς Γολιάθ, παρακολουθῶν μετὰ τρικλὸν βλέμμα τὰς ἐκδηλώσεις αὐτὰς τῆς χαρᾶς, ἐφαίνετο συμμερίζομενος βαθύτατα τὴν εὐτυχίαν των.

Ἐπὶ τέλους ἐξεκίνησαν καὶ πάλιν, ἀνεληθόντες καὶ οἱ πέντε ἐπὶ τοῦ Γολιάθ, διότι κατὰ τὰς πρώτας αὐτὰς ἡμέρας ἔπρεπε νὰπομακρυνθῶν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Ἀκκᾶδων. Ἐπανεῦρον μετ' ὀλίγον τὴν εὐρεῖαν πεδιάδα, τὴν ὁποίαν εἶχον ἀρῆσιν πρὸ τινῶν ἡμερῶν διὰ νὰ λοξοδρομήσουν πρὸς τὸ βουνόν, καὶ ἔκτοτε, ἐπιμενοντες εἰς τοῦτο τοῦ Γεράρδου, ἐβάδιζαν σταθερῶς πρὸς νότον.

Ἐίμεθα ἀρεύκτως πλησίον εἰς τὴν Ζιμπέζην, ἐβεβαίωνεν ὁ Γεράρδος. Τὸ πολὺ πολὺ νὰπέχωμεν τριακόσια ἢ τετρακόσια χιλιόμετρα. Εἰδότε ποὺ κάμνει τώρα περισσότερη δροσιά, παρὰ εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ταγκανίκας; Δὲν εἶνε παράδοξον νὰ εὐρισκώμεθα εἰς τὴν δεκάτην τετάρτην μοῖραν νοτίου πλάτους... Κυττάξτε τὸν χάρτην μου. . .»

Καὶ ἔδειξε τὸν χάρτην, τσαλακωμένον ὀλίγον καὶ κηλιδωμένον ἀπὸ τὰς περιπετειὰς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ἀλλ' εὐαγάνωστον ἀκόμη, μετ' ὅς χρωματισμοὺς εὐδιακρίτους, μετ' ὅς μοῖρας τοῦ πλάτους, μετ' ὅς χιλιομετρικὴν κλίμακα, μετ' ὅς δια.

«Ὁ χάρτης σου ὅμως δὲν εἰμπορεῖ νὰ μας δείξῃ ποὺ εὐρισκώμεθα, παρετήρησεν ἡ Κοραλία.

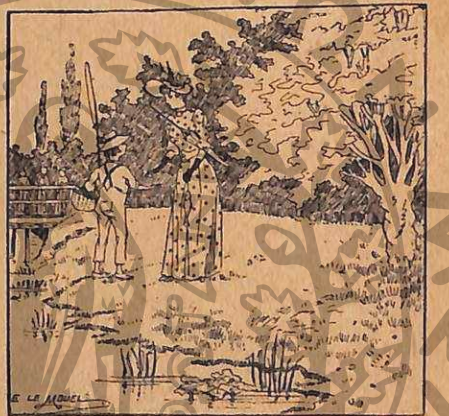
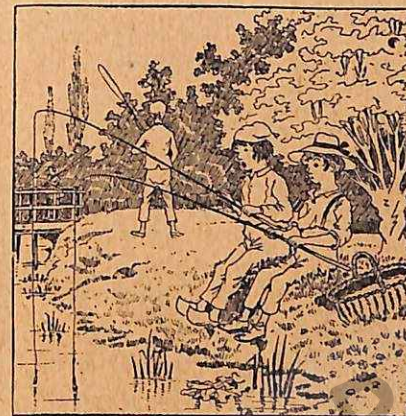
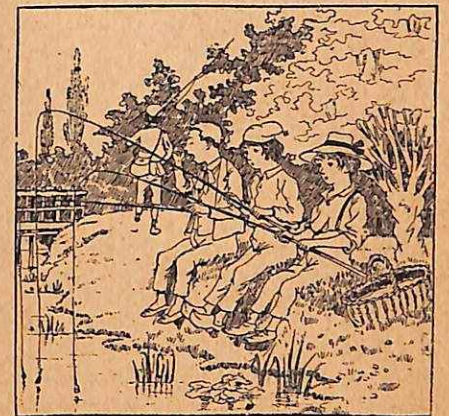
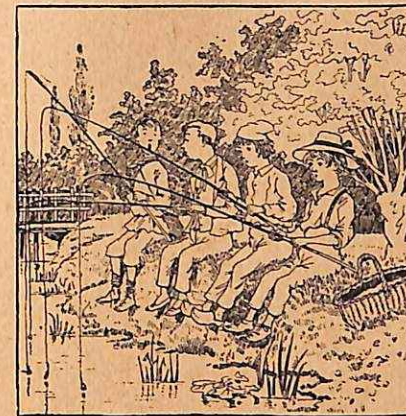
— Ἀκριβῶς, ὄχι βέβαια. Θὰ ἔχρειάζομεθα ἕνα ἔξάντα διὰ νὰ πάρωμεν τὸ ὄρος τοῦ ἡλίου, καὶ ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν ἔχομεν τὸ ἐργαλεῖον αὐτό, δὲν ἠξέυρομεν καὶ τὴν ἀκριβῆ ὥραν τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὅπου εὐρισκώμεθα. Ὅπωςδὴποτε, καθὼς γνωρίζεις, μετ' ὅσον πρόχειρον ἔξάντα μου, κατασκευασμένον ἀπὸ καλάμια, προσπαθῶ κατὰ τὸ μεσημέρι νὰ προσδιορίσω ἐπάνω κάτω τὸ ὄρος τοῦ ἡλίου. Ὅλα αὐτὰ ὅμως εἶνε κατὰ προσέγγισιν. Ὅπωςδὴποτε δὲν πιστεύω νὰ κάμωμεν λάθος περισσότερον ἀπὸ μίαν ἢ δύο μοῖρας.

— Ὁραῖον πρῶγμα ἡ ἐπιστήμη! εἶπεν ἡ Κοραλία μετ' ἀπορίαν εἰρωνείαν. Μ' ἐγώτισες ἀρκετὰ μετ' ὅς χάρτας, μετ' ὅς ἔξάντας καὶ μετ' ὅς μοῖρας. Δὲν μου χρειάζεται τώρα τίποτε ἄλλο. . . (Ἐπεται συνέχεια.)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΞΗΚΟΣΤΟΣ

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ 6 ΕΙΚΟΝΩΝ

Παρατηρήσατε τὰς προκειμένας ἑξ εἰκόνας, τὴν μίαν κατόπι τῆς ἄλλης, μετ' προσοχὴν. Ὅχι ἰδῆτε ὅτι χωρὶς λόγια διηγούνται ὁλόκληρον ἱστορίαν. Λοιπὸν, τὴν ἱστορίαν αὐτὴν σεῖς θὰ τὴν διηγῆσθε μετ' ὅς λόγια, μετ' ὅς λόγους θὰ συνθέσῃτε ἐν ΔΙΗΓΗΜΑ ἑπὶ τῇ βάσει τῶν 6 αὐτῶν εἰκόνων. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ εἶνε οἱ ἑξῆς:

1. Τὸ διήγημα πρέπει νὰ γράφῃ εἰς τὴν συνήθη γλῶσσαν τῆς ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ καὶ νὰ μὴ περιέχῃ πλέον ἀπὸ 850 λέξεις (ὀλιγωτέρας ναί, περισσότερας ὄχι).
2. Οἱ διαγωνισθόμενοι πρέπει νὰ στείλουν τὸ διήγημα των ἐγκαιρῶς ὥστε νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Γραφεῖόν μας μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου τὸ βραδύτερον. Τὰ ἐκπρόθεσμα ἀποκλείονται.
3. Ἀνοθεὶν τοῦ διηγήματος παρακαλοῦνται οἱ διαγωνισθόμενοι νὰ γράψουν τὰς λέξεις «Διαγωνισμὸς Ἐξηκостος» κάτωθεν δὲ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των, τὴν χρονολογίαν, τὸ ἀληθὲς ὄνομα καὶ τὸ ψευδώνυμον των, (ἂν ἔχωσι καὶ θέλωσι νὰ διαγωνισθῶσιν ὑπὸ ψευδώνυμον).
4. Βραβεῖα ἁπαπομνηστικὰ τὰ συνήθη εἰς πάντας τοὺς μεγάλους Διαγωνισμούς, περὶ ὧν βλέπε εἰς τὸ 5' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ (Φυλλάδιον 1—2 ἑ. ἑ. σελ. 13).

Εἶς με τὸ Ἀρχιζιάνιον, δὸν Κολοκύθα
Πάτεραι καὶ Στρατηγὸν Ρίο διὰ Κουτερεῖ
— ἡ Ἀδὼα Ποιμενία μετὰ τὴν Χρυσόπερον
Ἐλπίδα, Χρυσὸν Στέφανον καὶ Ἀδελφὸν
τῆς Ταῦρεως — τὸ Ἰσοτεφίς Ἀστὺ μετὰ τὸν
Κισσόν, Ρωμιοπούλα καὶ Δουκίαν Κουτου-
ριώτων — ὁ Μολυβένιος Στρατιώτης μετὰ τὸν
Δοξίαν, Ἰππότην Μαντιοφάραν καὶ Θεο-
φάνη — ἡ Κρητικὴ Λεῖα μετὰ τὴν Γλυκεῖαν
Ἐλπίδα, Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας καὶ
Φερετὴν Βαρκοῦλα — ὁ Λορτοπόλεμος
μετὰ τὴν Οὐμὶλιν τῆς Ἀγγλίας — ὁ Ἀν-
θιμος Στέφανος μετὰ τὸν Βασιλέα τῶν Κυ-
κλάδων, Ἀστὴρ τοῦ Βέγα καὶ Γουλιέλμον
Τέλλον — ἡ Ἀνθίς μετὰ τὸ Χιονισμένον
Δενδράκι, Μενεξεδένιον καὶ Μενεξεδένιον
Μπουκετάκι — ἡ Ροδοφαιτισμένη Δύσις μετὰ
τὴν Καρδίαν ὑπὸ Πέτραι, Ἐρυθρὰν Καμέ-
λιαν καὶ Ναυτοπούλα — ἡ Θεραπειὰ τῶν
Μουσῶν μετὰ τὸ Στήριγμα τῆς Μητρὸς καὶ
Ἀθόνα τῆς Ἐρήμου — ἡ Μιμῶα μετὰ τὸν
Κάλακα Ρόδου, Ἐλπιδοφόρον καὶ Ποιητρίαν
Σαφῶ — ἡ Ἐρυθρὰ Θάλασσα μετὰ τὸν Ἰα-
τρὸν τῶν Συνδρομητῶν — ὁ Χριστόφορος
Μιχαηλίδης μετὰ τὸν Ἰόνιον Πέλαγος, Ἀρχι-
ναυαρχὸν Θεμιστοκλέα καὶ Χλόην τοῦ Κη-
φισοῦ — ὁ Θεαγένης μετὰ τὴν Τελευταίαν
Χελιδνα, Ναυτοπαιδα καὶ Ταρταρίον τῆς
Ταρασκόντης — ὁ Λευκόπτερος Ἀγγελος
μετὰ τὴν Ναυτοπούλα τῆς Ἀνδρόν, Πιτῶν
τῆς Ἐρήμου καὶ Τρομερὸν Γίγαντα — ἡ Δε-
σποινίς Σατωβριάνδου μετὰ τὸν Στρατηγὸν τοῦ
Βατερλῶ, Ἀρχιναυτοῦλακα καὶ Φασουλο-
γέννητον — ἡ Ροδοστεφανωμένη Ἀνθίς μετὰ
τὸν Στρατηγὸν τοῦ Βατερλῶ καὶ Βαρκοῦλα
τοῦ Φαλῆρου — ὁ Βασιλεὺς τῶν Ὁρέων μετὰ
τὴν Ἀθόνα τῆς Τερψιδέας, Ἀθόνα τῆς
Ἐρήμου καὶ Σοφὸν Πιττακίον — ἡ Φιλό-
μουσος Νεῦνις μετὰ τὴν Ἐλπίαν Γένουθεν,
Ὁραίαν Κέρκυραν καὶ Ὁραίαν Τερψιστήν —
ἡ Ἀνδριάνα Ν. Βλασοπούλου μετὰ τὸν Ἰο-
στεφίς Ἀστὺ, Ἀδελφὸν Σερουθοκάμηλον
καὶ Κινέρον Ἀῖ — ὁ Νοσταλγὸς Ἕλλην
μετὰ τὴν Φιλαμερικανίδα, Ἡρωϊκὸν Μεσο-
λόγγιον καὶ Ναυτοπούλα.

Σημειώσεις. Μόνον ἀπὸ τρεῖς προτάσεις
τοῦ καθενὸς ἐδωκόσιναι καὶ σήμερον.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φίλῳ στέλλει ἡ Διά-
πλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Νικόλαον Δε-
καβάλλον, Θεραπειάδα τῶν Μουσῶν (νὰ
ζήσης νὰ τὰ γλύψῃς) [Ε] διὰ τὴν ὥρασαν καλ-
λιγραφίαν) Σέλεον τὸν Κεραντόν, Ἐθρι-
κὸν Ὑμνον (σ' ἐνέγραψα εἰς τὸ Ὑπὲρ Πα-
τρίδος καὶ σου ἔστειλα τὸν τόμον τοῦ 1894
ναί, εἰς τοιοῦτον σκοπὸν ἀπέδωκα κ' ἐγὼ,
ἐκλέγουσα διὰ τὴν Βιβλιοθήκην μας τὸ πατριω-
τικὸν καὶ ἐνδοσιώδες αὐτὸ ἔργον) Πάμισον
(σου φαίνεται μικρὰ ἐνός καὶ ἡμῶς, μὴνός
προθεσμία, διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν Ἀλυσῶν; καὶ
μοῦ φαίνεται ἀρκετὴ διὰ τὴν στείλῃ καὶ τὰς
λύσεις σου καὶ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν ἀκμὴν ἐνε-
γράψης εἰς τὸ Ὑπὲρ Πατρίδος) Μολδοῦρον
(ἀλλ' ἡ λογαρία μόνον με δημοφύλου ἐπιτρέπεται
συγχαίρει τὴν ἐξαδέλφη σου Ἀεροναυτοπού-
λα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς εἰς τὰς ἐξετάσεις) Ἀγρι-
οβιολέτταν (διόλου, διόλου δὲν μ' ἐνο-
χλοῦν αἱ συχαὶ ἐπιστολαί σου ἀπεναντίας μά-
λιστα) Σοφίαν Β. Γαρόην (καλὴν διασκεδά-
σιν εἰς τὴν ἐξοχὴν) Ἐλαφρὰν Ἀκατον (εὐ-
χομαι περαστὴ τῆς νεῆς σου) Ἀθόνα τῆς
Τερψιδέας (εὐμορεῖς νὰ μου στείλῃς τὰς μὴ
δημοσιευθείσας λύσεις καὶ ἐξακοιουήσεις)
ἀλλὰ χρειάζεται προσοχή, διὰ νὰ μὴ χάσῃς καὶ
ἄλλας) Ναυτοπούλα τῆς Ἀνδρόν (λυποῦμαι
ποῦ δὲν δὲν δημοσιεύσῃς τὴν πληροφορίαν) ἄλλ'
ἄκουσε δὲ αἱ: οἱ παραπονομένοι διὰ τετράδια
εἶνε πολλοί, διότι τὰ παιδιὰ εἶνε ἀνηχημόνα
δὲν ἔχω τόπον λοιπὸν ἔπειτα πολλὰς ἐπὶ
νὰ δημοσιεύσω παραπάνω, ἐνῶν τὰ τετράδια
ἦσαν εἰς τὸν ὄρμον, ἡ καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν

παραπονομένων — διὰ τοῦτο ἀπεράσιμα νὰ μὴ
δημοσιεύω πλέον καὶ ἐνός, παρὰ μόνον εἰς τὸ τέ-
λος διὰ ἐκδόσεως τοῦς καθυστερησάντας) Γλυ-
κεῖαν Ἐλπίδα (ἐπείρασεν ἀπὸ τὸ Γραφεῖόν
μου) Βίκτωρα Ἑμμανουὴλ (χαίρω πάρα
πολύ διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς φιλίας μας, καὶ ἐλ-
πίσω διὰ τὴν θὰ εἶναι τακτικὸς ἡ περὶ τῆς μ'
ἐσωτὸς δὲν εἶναι πλέον συνδρομητρία) Σφιγγά
τῶν Θηβῶν, Μιμῶα (εὐχαρίστως) δὲν εἶναι
ἀνάγκη ἀποσημειώσῃ) Δυσόχαρτον, Θεὰν Ἀ-
θηνῶν, Συρε κ' Ἐλα, Ἀπόστομον Ἀκτὴν (νὰ
πῆς τοῦ ἀδελφοῦ σου περαστὴν) πολὺ γρήγορα
θὰ ἔχωμεν Ἀγωνιστὸν Φωτογραφίας) Μικρὸν
Πανίστατον (κατενθουσιασμένον μετὰ τὸ Ὑπὲρ
Πατρίδος) Ἑλλήνων Ἀστὴρα (δὲν ἀμ-
φιβάλλω, διὰ ὁ βελῶν σου θὰ εἶναι ἱκανοποιητι-
κός) Πλὴν Πλὴν (κ' ἐγὼ θὰ χαρῶ πολὺ νὰ σε
ἴδω εἰς τὰς Ἀθήνας) Μικρὰν Πανιστήριαν
[ἔλεις νὰ λῶς ψεδνύμω; καὶ ποῦ εἶναι ἡ
ἄρχη διὰ τὴν ἀλλοτρίαν] Χειμωνιάτικην Δια-
κάθον (θὰ εἴπω εἰς τὸν Ναυαρχον τῆς Βαρέλ-
λας; διὰ εἰς τὸ σπῆς σου ἐνδοσιώστηκαν ὅλοι
μετὰ τὴν εὐγενεστέην μορτὴν τοῦ ἀσπάζομαι
τοὺς ἀπελθόντας) Οὐμὶλιν τῆς Ἀγγλίας
(σε συχαίρω διὰ τὰ ἐξετάσεις; ναί, ἀρκετὰ ἐ-
πῆγες εἰς τὸ Σχολεῖον) ἀλλὰ νὰ μὴ παύσῃς νὰ
καταγίνεσαι μόνον σου) Πάτροκλον Θεοφάνη-
δον, Ναυτοπαιδα [Ε] διὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ
Βοσπόρου) Τελευταίαν Χελιδνα (περαστὴν
τὸ χεῖρ καὶ καλὴ, δισκοδεσμένη εἰς τὴν Πρίγκη-
πον, φίλη μου τὰδὲ φιλία) Ἀντίο Μαστέλλο,
Ἀρτίφιλον, Ἀμφιλόκην (ἡ ὁποία αὐτὴ δὲν εὐρί-
σκει μεγαλιέραν εὐχαρίστησιν, εἰμὴ ἐν μέσω
φίλων νὰναμνηστικῶν πάντοτε τῆς φιλάτης
Δαπλάσεως, νὰ λέγῃ δὲ καὶ νὰ εὐχεται ὑπὲρ
αὐτῆς: τὰ βελίστα) Νέστορα Κ. Βαλιτζίη,
Σελήπτερον τοῦ Διὸς (λοιπὸν, καλὴν ἐπιτυχίαν!)
Μικρὰν Ἰάτριναν (τί καλὰ ἂν ἤχοσε εἰς
τὰς Ἀθήνας, νὰ σε ἔχω πλησιέστερα) ἔχω εἰς
τὴν δ' ἀδελφὴν σου τὰς περισεύσαντας 3 φρ.) Ἀρ-
γευρολογιώτατον [Ε] διὰ τὰ ὥρατα ποῦ γρά-
νεις Ὑπὲρ Πατρίδος) Ὀλιν τὸν Γριτέα
[Ε] διὰ τὰς περιγραφὰς σου εὐμενέσται αἱ
Ἐπανορθώσεις Φράσεων) Φίλανθον κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 26
Ἰουνίου ἀπάντησά εἰς τὰ προσεχές.

Οἱ ἀλλόσποντες κατοικίαν καὶ οἱ προσω-
ρινῶς ἀποδημόντες συνδρομηταί, παρακα-
λοῦνται νὰ γνωστοποιῶσιν ἐγκαιρὸς τὴν
νέαν τὴν διεθνήν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας,
συναποστελλόντες καὶ 50 λεπτὰ εἰς γραμ-
ματόσημον, διὰ τὴν ἐκτύπωσιν νέας ταμπίας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 16 Ἀγούστου.

Ο ἡμέτερος τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὅπου δίδω νὰ γράψῃς
τὰς λύσεις τῶν αἰ διατυπωμένων, καλεῖται ἐν
τῷ Γραφείῳ μας ἐπὶ πικρὸν, ὅτι ἕκαστος
περίεχεν 20 φύλλα καὶ τετράται φρ.

388. Λεξιγραφία.

Ἐάν γνωστὸν ἐπὶ ῥημα γράψῃς με κάποιαν βίαν,
Νῆσον μεγάλην θὰ ἴδῃς; εἰπέ μου ὅπως ποῖαν;
Εὐστάθιος ὑπὸ τῆς Ἰτίας

389. Συλλαβόγραφος.

Ἄν λύσῃς καὶ τοῦτο τὸ αἶνιγμα, ὦ λύται,
Μαζὶ με γὰ καὶ μύτη, ποῖαν χώραν θὰ εὕρῃς;
Κατὰ τὸν τοῦ Δοξίου

390. Κυβόλεξον.

1. — Ἡ τριχομία με γεννᾷ, ὅχι ποτὲ ἡ γαλήνη.
2. — Ὁλίσσασα, λίμνη, πελάγος, ρυακίον καὶ κρήνη.
3. — Εἶνε τρεῖς καὶ ἂν αὐτὴν μὴν περμμένης τί.
4. — Ἄν εἶνε μαῦρος ἡ λευκὸς ὁ λυτὸς ἂς το πῇ.
Εὐστάθιος ὑπὸ Ἀπ. Ν. Δημητριάδου [Ε]

591. Στοιχειογράφος.

Ἐνός τῶν ποιητῶν μας ἀλλάξῃς τὸ κεφάλαιον.
Καὶ μεσ' ἀπ' τὰ καρδιά, μικρὴ μορφή τῆς
[ἔλεις]

Εὐστάθιος ὑπὸ τοῦ Ἀγροπολίτου

592. Μωδοϊκόν.

Ὁ Νότος καὶ ἡ Δύσις,
Ἀνατολή, Βορρᾶς,
Ἡ ἀνθισμένη Φύσις,
Τὸ Ὅρος, ἡ Κοιλία,
Συστατικά σου δίδουν
Νὰ σχηματίσῃς πόλιν
Μεγάλην, γνωστοτάτην
Εἰς τὴν Εὐρώπην ὅλην.
Εὐστάθιος ὑπὸ τῆς Ζωφῆας Φιλίππου

593. Πυραμοειδές.

Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν ποταμὸν τῆς
+ + + = Ἀνωταύμια. [Εὐστάθιος]
+ + + = Μεταρρολογικὸν φαινόμενον
+ + + = Μέρος τοῦ προσώπου.
+ + + = Ἀρχαῖοι ποιητὴς Ἕλλη.
+ + + = Ἀρχαία βασίλισσα περσική.
Εὐστάθιος ὑπὸ τοῦ Ναυτοῦ

594. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 8 = Πιτῶν.
2 3 7 8 = Μέρος νοσηρὸν.
3 4 5 7 8 = Πιτῶν.
4 3 8 7 8 = Μέρος κατάρτυον.
5 2 4 = Θεά.
6 4 3 4 = Τροφή.
7 3 6 4 = Βασίλισσα.
8 2 3 4 8 = Φανόμενον
Εὐστάθιος ὑπὸ τοῦ Ταυτοῦ

595 — 597. Ἀδελφία Παροράματα.

1. — Τὸ βιολίον εἶναι ἄλλας διδάσκαλος.
2. — Τὸ ἴσον εἶναι ἄνθος.
3. — Ὁ Λάπων κακαρίζει.
Εὐστάθιος ὑπὸ τοῦ Θεοφάνη

598 — Μαγικὸν γράμμα μετὰ διπλῆς Ἀκροστιχίδος.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνός οὐδυνήτορες γράμματες
κάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνός ἑλλου, πα-
τος τοῦ αὐτοῦ, σφραγίσαν ἄλλας τὰς αἰ-
τες, ὧν τὸ μὲν ἀρχικὰ γράμμα κατὰ σειράν
ἀποτελοῦν τόνομα νήσου, τὰ δὲ τριτὰ τὸ ὄνομα
Θεοῦ.

εἰκάς, δανλός, νῆσος, εἶος, παῖσις

Εὐστάθιος ὑπὸ τοῦ Μετὰ-Μετὰ [Ε]

599. Φωνεντόλιπον.

λν. θλ. κ. ★★. θαν.

Εὐστάθιος ὑπὸ τῆς Σωφίας Ν.

400. Ἰνδικὸς Γρίφος.

φ 4 (οὐσιαστικόν), π 6 (ἐπίθετον), μ 9 (ἐπί-
μα) σ 1 (ἐπίρρημα), ρ 5 (ἐπίθετον).
Εὐστάθιος ὑπὸ τοῦ Φερετῆ

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 8 Μαΐου ἡ.

266. Δεωνίδας (λέων ἡ δακ.) — 267. Ἀπο-
δύον — 268. Σερβία Σερβία. — 269. Τὸ σπῆ-
τος. — 270. Ἡ ἀνέμη.

271. Ο. Μ. 272. ΜΗΝ (ΝΗΜα)

Δ Μ Η Ρ Α (ΔΡΗ)

Ο Η Ν Α Ι (ΙΑΝ)

Ρ Ρ 275. Οἱ ἀριθμοὶ 5 καὶ 20

Ο Ο 274. — 276. 1, Ὁ πῶς

Σ Α Β Β Α Σ μαρτυρεῖ τὸ σῶμα

2, Ὁ Κόπος

ἀστήρ. — 3, Ὁ πῶς εἶναι μέλος καὶ ἄκρον

277. ΣΑΠΦΩ, ΕΒΡΟΣ (1, ΣΕΡρα)

Βυβος, 3, ΠΡάσιος, 4, ΦΟ.ος, 5, ΟΥ.ος

278. Ἡ καλὴ ἡμέρα ἀπὸ τὸ πρῶτ' φαίνεται

279. Οὐδὲν τέλειον ἐπὶ τῆς γῆς.